

ननुगुणत्रयवृत्तीनां परस्परोपमर्दनरूपत्वात् कथं सत्त्ववृद्धिर्देवेतरवृत्तयोनियमेन हंतव्यास्तत्राह सत्त्वादिति मद्भक्तिलक्षयतियोधर्मः समद्रक्तिरूप
एववा सत्त्वमेव कथं वर्धेततत्राह सात्त्विकानां पदार्थानामुपासया सेवया सत्त्वं वृद्धं भवतीत्यर्थः ॥ २ ॥ सच धर्मो रजस्तमश्च हन्यात् कुतः न विद्यते उ
त्तमो यस्मात्सः सर्वोत्तमः यतः सत्त्ववृद्धिः सत्त्वस्य वृद्धिर्यस्मिन्कारणं सः अतएव तत्कार्योऽधर्मप्रतिबंधोऽपि नास्तीत्याह तस्मिन्नुभयस्मिन्हते तन्मूलः
तेरजस्तमसीरागद्वेषादिना प्रमादालस्यादिना च मूलं यस्य सः ॥ ३ ॥ सात्त्विकोपासनया सत्त्वं वर्धत इत्युक्तं तानेव सत्त्ववृद्धिहेतून् दर्शयितुं सामान्य
तोगुणत्रयवृद्धिहेतूनाह आगमः शास्त्रं अपः आपः कचिदागमोऽर्थ इति पाठः प्रजापुत्रः देशः वाराणस्यादिः कालः वसंतादिः कर्मवेदोक्तं जन्मध्या
नं च देवादीनां मंत्रोद्वादशाक्षरादिः संस्कारः जातकर्मादिः एते दशात्रिगुणोत्पत्तिहेतवः ॥ ४ ॥ एषां सात्त्विकादिनिर्णयमाह एषामेव मध्ये यद्ब्रह्माः शा

सत्त्वाद्धर्मो भवेद्ब्रह्मात्पुंसो मद्भक्तिलक्षणः ॥ सात्त्विकोपासया सत्त्वं ततो धर्मः प्रवर्तते ॥ २ ॥ धर्मो रजस्तमो हन्या
त्सत्त्ववृद्धिरनुत्तमः ॥ आशु नश्यति तन्मूलोऽयं धर्म उभये हते ॥ ३ ॥ आगमोऽपः प्रजादेशः कालः कर्म च ज
न्म च ॥ ध्यानं मंत्रोऽथ संस्कारो दशैते गुणहेतवः ॥ ४ ॥ तत्तत्सात्त्विकमैवेषां यद्यद्ब्रह्माः प्रचक्षते ॥ निंदति ता
मसं यत्तद्राजसं तदुपेक्षितम् ॥ ५ ॥ सात्त्विकान्येव सेवेत पुमान्सत्त्वविवृद्धये ॥ ततो धर्मस्ततो ज्ञानं यावत्स्मृ
तिरपोहनम् ॥ ६ ॥ वेणुसंघर्षजो वह्निर्दग्ध्वा शाम्यति तद्वनम् ॥ एवं गुणव्यत्ययजो देहः शाम्यति तत्क्रियः ॥ ७ ॥

स्रज्ञाः प्रचक्षते प्रशंसंति तत्सात्त्विकं यच्च निंदंति तत्तामसं यत्तु तैर्वृद्धैरुपेक्षितं न स्तुतं न च निंदितं तद्राजसं स्मृतं ॥ ५ ॥ सात्त्विकान्येवेति निवृत्तानि शास्त्रा
ण्येव सेवेत न प्रवृत्तिपाखंडशास्त्राणि तीर्थापएव न गंधोदकसुराद्याः प्रजाः जनाः निवृत्तान् जनान् न प्रवृत्तदुराचारान् विविक्तदेशं न रथ्याद्युतदेशान् का
लंब्राह्ममुहूर्तादिकं ध्यानादौ न प्रदोषनिशीथादीन् कर्मचनित्यं न काम्याभिचारादीनि जन्मचवैष्णवशैवदीक्षालक्षणम् न शाक्तक्षुद्रदीक्षारूपम्
ध्यानं श्रीविष्णोः न कामिनी विद्विषाम् मंत्रप्रणवादिकं न काम्यक्षुद्रादीन् संस्कारमात्मनः शोधकं न तु केवलं देहगृहादीनाम् ननु ज्ञानं महावाक्यश्रव
णादेवोत्पद्यते किं तत्र सत्त्ववृद्ध्या धर्मेण वा अत आह यावत्स्मृतिः आत्मा पारोक्ष्यम् यावच्च देहद्वयतत्कारणभूतगुणापोहः तावत्पर्यंतं ज्ञानं भवतीत्य
र्थः ॥ ६ ॥ ननु गुणव्यतिकराज्जातो देहः कथं स्वाश्रयभूतान् गुणान् स्वतएवोत्पन्नया विद्ययाऽपोह्य स्वयमप्युपरमेत्तत्राह वेणूनां संघर्षाज्जातोऽग्निर्यथा स्व
तएवोत्पन्नाभिर्ज्वालाभिस्तद्वनं सर्वं दग्ध्वा पश्चात्स्वयं शाम्यति एवं देहोऽपि तत्क्रियः तस्याग्नेरिव क्रिया व्यापारो यस्य सः ॥ ७ ॥